

ОТЪ ЩАБА НА ДѢЙСТВУВАЩАТА АРМИЯ.

Велики поете,

Отъ половинъ вѣкъ вече ти будишъ въ сърцата ни най-възвишената отъ войнишкитѣ добродѣтели, обиленъ изворъ на всички други — беззавѣтна любовъ къмъ Родината; петдесетъ години наредъ ти рови въ тъмното минало на народа ни, възкреси го, озари го съ блѣсъкъ, възсздаде го въ красиви картини и образи, хвърли мостъ надъ петстотинъ годишното ни робство, та свърза далечно минало съ настояще и ни научи да го възлюбимъ, да се гордѣемъ съ българското си име. Ти осмисли самопожертвуването на хиляди герои, що паднаха въ яростни битки за свобода и обединение. Ти живѣ само съ народа, възпѣ неподобнитѣ му подвизи, скръбнитѣ му неслуки; ти одухотвори, оживи въ сърцата и съзнанията образа на цѣлокупна България и устреми души и сърца къмъ този великъ идеалъ!

Безгранично е възхищението ни прѣдъ твоя гений, Велики Учителю. Искрената ти любовъ къмъ Родината, неизчерпаемата ти вѣра къмъ свѣтлото бъдеще на Отечеството, както чаровнитѣ картини изъ родната земя и великитѣ образи на нашитѣ ратници за свобода, що си създалъ, винаги сж трогвали и ще трогватъ сърцата на нашитѣ воители. Твоитѣ художествени творби сж вдъхновявали и укриляли, възторгвали и обнадеждавали хиляди и хиляди храбреци. Пѣснитѣ ти сж огласяли всички казарми и всички бойни полета, по които е стѣпвалъ кракътъ на българския войникъ. Безъ тебе, безъ твоитѣ дивни пѣсни, имали бихме, може би, само орженосци, но никога достойни души на воители, никога беззавѣтно любящи родината сърца; имали бихме хладно мислящи стратегии, но никога пламенни военачалници. Твоето вдъхновение е било винаги за насъ откровение. Ти възвеличи и осмисли подвига на безимения герой, ти имашъ не малкъ дѣлъ въ славата, съ която се покри той по бойнитѣ полета на Тракия, Македония и Добруджа.